

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

19. KVĚTNA 2024

Z obsahu:

Poselství papeže Františka
k 1. Světovému dni dětí

- strana 2 -

Svatá Jana
Antida Thouretová

Libor Rösner

- strana 4 -

Sestra „Claire“
v subsaharské Africe
nabízí pomoc a naději
dětem s mentálním
postížením

- strana 5 -

Bude vás křtít Duchem
Svatým a ohněm

Herbert Madinger

- strana 6 -

Božský mandát

Ct. Fulton J. Sheen

- strana 8 -

Nejsem hladová

- strana 9 -

Senioři jsou bohatstvím
pro nové generace,
neměli by zůstat sami

- strana 11 -

CENAP pomáhá ženám
již 30 let

- strana 12 -

Heřman Josef (32)
Wilhelm Hünermann

- strana 13 -

Tiziano Vecellio di Gregorio (kolem 1488/1490–1576): Sesláni Ducha Svatého

Poselství papeže Františka k 1. Světovému dni dětí (25.-26. května 2024)

Milé holky a milí kluci, blíží se váš první světový den, který se bude konat v Římě 25. a 26. května. Proto vám posílám toto poselství a jsem rád, že ho můžete přijmout, děkuji všem, kdo vám ho zprostředkují.

Především se obracím na každého *osobně*, na tebe, drahé děvče, na tebe, drahý chlapče, protože „jsi vzácný“ v Božích

očích (srov. Iz 43,4), jak nás učí Bible a jak to mnohokrát ukázal Ježíš.

Zároveň posílám toto poselství *všem*, protože jste všichni důležití a protože *společně*, blízcí i vzdálení, projevujete touhu každého z nás růst a obnovovat se. Připomínáte nám, že jsme všichni dětmi, bratry a sestrami, a že nikdo nemůže existovat bez toho, aniž by ho někdo přivedl na svět, ani růst, aniž by měl bližní, kte-

ré může milovat a od nich přijímat lásku (srov. Enc. *Fratelli tutti*, 95).

A tak vy, holky a kluci, jste radostí pro vaše rodiče a vaše rodiny a také pro lidstvo a církve, v níž jsme každý článkem dlouhého řetězu, který jde z minulosti do budoucnosti a pokrývá celou zemi. Proto vám doporučuji, abyste vždy pozorně poslouchali vyprávění dospělých – vašich maminek, tátů, prarodičů a praprarodičů! A zároveň nezapomínali na ty z vás, ještě tak mladé, kteří se již potýkají s nemocemi a těžkostmi, v nemocnici, nebo doma, na ty, kteří jsou obětí války a násilí, na ty, kteří trpí hladem a žízni, na ty,

Pokračování na str. 10

Posvátné mlčení... Anebo hukot? Kde spíše najdeme Boha? Nabízí se zdánlivě nerozhodná odpověď: mlčení dosvědčuje jednoznačně svatá Alžběta od Nejsvětější Trojice, hukot zase naplnil místnost, kde pobývali apoštolové s Ježíšovou Matkou Marií. A přece: vítězem je mlčení. Neboť onen hukot spojený s vylitím Ducha Svatého byl důsledkem společného bdění na modlitbách, zřejmě i v mlčení. A ne v ledajakém – jde o tichost srdce. Že jsme již tolikrát na toto téma rozjímali? To je sice pravda, ale ohlédněme se zpět a zkoumejme, jak tiší a pokorní jsme – po vzoru Pána Ježíše – a jak se nám daří nacházet v sobě Boha.

Zastavme se na chvíli u francouzské karmelitky, svaté Alžběty od Nejsvětější Trojice. (str. 9) Musíme znovu žasnout nad čistotou a krásou dětských duší. Vždyť jak prožíváme chvíle při přijímání Ježíšova Těla my? Dokážeme si v mlčení vyměňovat lásku se svým Pánem, Bohem vstupujícím do naší duše s nekonečnou touhou proměnit ji v sídlo čisté lásky k němu a k bližním? Jsme schopni pochopit a žít, že svaté přijímání je okamžikem vzájemného darování se člověka a Pána Boha? Přemýšlejme o tom, zvláště tehdy, když budeme letos prožívat spolu s dětmi v našich farnostech slavnost jejich prvního přijímání Pána Ježíše.

Víme, že mlčení a modlitba předcházely hukotu. Ten naplnil nejen místnost a dům, kde se nacházeli apoštolové s Pannou Marií, ale naplnil i celé město. Tak by-

Editorial

la upoutána pozornost obyvatel, kteří pak s překvapením naslouchali každý ve své řeči slovům Ducha Svatého, jež zaznívala skrze ústa apoštolů. Bylo potřeba probudit srdce jeruzalémských obyvatel a poutníků a vyrušit je ze spánku... Jakkoliv je zřejmou skutečností, že celá událost seslání Ducha Svatého způsobila dost rozruchu, zároveň nepochybně vnesla do srdcí zúčastněných pokoj, který může dát jenom Bůh. Ostatně i v dnešním evangeliu Pán Ježíš hned dvakrát říká na začátku setkání s apoštoly: „Pokoj vám!“ Není úmyslem Božím „rozhodit“ člověka svým nečekaným zásahem do jeho života, ale – jak vidíme při vnímavém pozorování skutečnosti – naopak naplnit ho svým pokojem. Potvrzením jsou i známá slova svatého Augustina: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože.“ Proč se tedy bát Božího zásahu do našeho života?

Zde se můžeme vrátit k dětem. Jejich myšlení je mnohem jednodušší, prostší a jiné než nás dospělých. Když už dítě někomu uvěří, plně se mu odevzdá. A to je příklad pro náš vztah s Bohem: jestliže jsme Pánu vskutku uvěřili, proč otálet či hledat vytáčky pro naprosté odevzdání se jeho božské Prozřetelnosti? Vedeni Duchem Svatým vždy pevně vykročme a zcela se Pánu Bohu odevzdejme. Boží jednání v životech omilostněných dě-

ti nás ujišťuje, že ten, kdo plně složí svoji důvěru v něj, nebude zklamán a bude schopen velkých činů.

Jestliže někdo přijal Ducha Svatého, pak v něm začíná růst něco nového a Bůh působí skrze něho. (str. 6–7) A vždy dá člověku nějaký úkol, který zapálí jeho srdce a jehož splnění prospěje nejen jemu, ale i mnoha dalším lidem. Takový úkol se např. může týkat vlastní rodiny, pomoci chudým a potřebným (str. 4–5), v budování láskyplného soužití generací (str. 11) atd.

Ve čtvrtek katolická církev oslavuje Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze. Nad Ježíšovým vykonáváním trojího úřadu kněze, proroka a krále se zamýšlí ctihodný Fulton J. Sheen a současně vysvětluje Ježíšovo pověření apoštolů jít do celého světa a hlásat evangelium. (str. 8–9) A připomíná vzor Panny Marie, když říká: „Jako mu dala lidskou přirozenost Maria, která je nyní oslavená v nebi, tak také lidé mají odevzdat svoji lidskou přirozenost jemu, zemřít jako on, a tak vstoupit do slávy.“ V závěru doby velikonoční všechny tyto skutečnosti prožíváme hlouběji, ať už to bylo při slavení Nanebevstoupení Páně či je dnes o slavnosti Seslání Ducha Svatého...

Nechejme tedy v tichosti na sebe působit nabídnuté texty na následujících stranách a nebojme se případného hukotu, s nímž přijde Duch Svatý, aby nás osvětlil a napřímil naši cestu ke spáse.

Duchu Svatý, přijď a zapal mé srdce ohněm své lásky!

Daniel Dehner

Hořejší místnost, ve které jsi byl v poslední době několikrát hostem, je i dnes místem, kam se soustřeďuje pozornost nebe i země. Již devět dní jsou zde shromážděni apoštolové. Nemají mezi sebou Ježíše, ale je zde jeho Matka.⁽¹⁾ Prikázal jim, aby neodcházel z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo zaslíbení.⁽²⁾ Všichni tedy společně čekají na chvíli, kdy se naplní velký Pánův příslib. Je to doba tichého soustředění a intenzivní modlitby za zavřenými dveřmi. Důvodem takové uzavřenosti a odloučenosti od okolního světa byl původně strach před židy. Ale tato dobrovolná samota se osvědčuje jako nejlepší prostředí pro hlubokou duchovní obnovu.

Aby ses dobře připravil na přijetí darů, které ti Pán sešle, následuj Ježíšovu družinu a na nějaký čas zavři dveře přede vším, co tě každý den zaměstnává, rozptyluje a čím tě zahrnuje okolní svět. Kdyby se ti zdálo, že takové exercicie nepotřebuješ, uvědom si, že se do této obnovující duchovní samoty uchýlila i Matka Boží Panna Maria.

První ovoce, které můžeš získat v tomto soustředěném společenství, je dar *jednomyslné modlitby*.⁽³⁾ Je to jednomyslnost těch, kteří se *navzájem milují*. Takové společné modlitbě Otec neodolá.⁽⁴⁾ Bylo to právě na tomto místě, kde nás Ježíš večer před svým utrpením učil modlit se v jeho jménu.⁽⁵⁾ Co to znamená – obracet se na Otce v Ježíšově jménu? To znamená ztotožnit se s ním, tedy prosit tak, jako prosil On, a prosit o to, o čem prosil On, modlit se na jeho místě, zcela ve shodě s ním. Rozhodující tedy není tvoje touha, tvoje zálibení či přání, ale především úplná shoda a sjednocení s jeho vůlí. Nemusíš se však bát, že tě to nějak omezuje, že se tvé zájmy dostávají na vedlejší kolej. Je tomu ve skutečnosti právě naopak. Pán tak tvoji modlitbu pozvedá ze zcela soukromé roviny, aby jí dal prvořadý význam a důležitost a připojil tě tak ke své velekněžské modlitbě, aby všichni byli jedno.⁽⁶⁾ Záleží mu na tom, abychom se *navzájem milovali*, takže nevidíme v prvé řadě jen sebe a své soukromé zájmy, ale myslíme v *jednomyslné modlitbě* spolu s ním na vážné potřeby všech, tak jak leží na srdci jemu samému.

Aby ses takové modlitbě naučil, posílá ti tu nejlepší učitelku *jednomyslné modlit-*

Velekněžská modlitba

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Aby byli jedno jako já a ty.

by – Pannu Marii. Ona se již před několika desetiletími dokonale sjednotila s Boží vůlí ve své nejpokornější modlitbě. Jelikož se tak odevzdala zcela k dispozici Bohu, seslal na ni Otec již tehdy *plnost svého Ducha*, a to nikoliv pro její osobní uspokojení, ale k prospěchu a spáse celého lidského rodu. Mohl tak *učinit velké věci* nejen v ní a pro ni, ale *pro všechny národy, pro všechny, kdo se Boha bojí*. Maria se svou jednomyslností stala nástrojem, aby se *rozpomenul na své milosrdenství, povýšil ponížené a hladové nasytil dobrými věcmi*.⁽⁷⁾

Vstup do její školy a popros ji, aby tě naučila, jak se máš opravdu modlit. Účinnost tvé modlitby bude záviset od tvé velkodušnosti. Nejde tu přece jen o tebe. Ta přemíra darů Ducha Svatého, které máš přijmout, je součástí Božího plánu, protože mají sloužit *od pokolení do pokolení těm, kteří se ho bojí*. Abys nezůstal u toho, že bys shromažďoval jen pro sebe, modlil se Ježíš za tebe na tomto místě, abys *přinášel užitek a ten užitek aby byl trvalý*.⁽⁸⁾ Všichni ti, které tu vidíš shromážděné kolem jeho Matky, souhlasí bezvýhradně, aby *se jim stalo podle jeho slova*, tak jak ona souhlasila, když poprvé přijala Božího Ducha.

Náhle se ozval hukot a naplnil celý dům. Je ta pravá chvíle, abys vzdal svrchovanou úctu celé Nejsvětější Trojici. Vzdej díky Otci za nesmírný dar jeho nejsvětějšího Ducha, děkuj Synu, že tak připravil naplnění svého slibu, a děkuj i božskému Utěšiteli, že přichází, *aby obnovil tvářnost země*.⁽⁹⁾

Tento božský vítr nenaplnil svým hukotem jen dům, ale celé město. Je čas vyjít ven. Spočítej, můžeš-li, ty velké zástupy *zbožných židů ze všech možných národů*, které sem svedl Boží Duch, aby uslyšeli *radostnou zvěst*. Nejenže si je povolal ze všech končin okolního světa, ale postaral se i o to, aby všichni správně porozuměli slovu, které je pro ně připraveno. Je to přesně tak, jak to slíbil Pán, když před

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyt, Kréťané i Arabové slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Dokončení na str. 10

devíti dny odcházel k Otci: *Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky..., vypijí-li něco jedovatého, neuškodí jim to, na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se*.⁽¹⁰⁾ Apoštolové jsou si toho plně vědomi a s profesionální samozřejmostí v pokorné služebnosti rozdávají z přijatých darů, které budou působit od pokolení do pokolení, až dospějí až k nám.

Pán splní své sliby i ve třetím tisíciletí. Přimlouvá se za nás u Otce a Otec nám rozděljuje rozmanité dary svého Ducha. Dále však platí i Ježíšova podmínka: působí v těch, kdo **uvěřili**.

Pane, na přimluvu své Matky rozmnož moji víru, abys mohl *ve mně působit tak, abych byl užitečný*.

Bratr Amadeus

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Srov. Sk 1,14; ⁽²⁾ Sk 1,4; ⁽³⁾ srov. Sk 1,14; ⁽⁴⁾ srov. Jan 15,16n; ⁽⁵⁾ srov. Jan 14,14; 15,16; ⁽⁶⁾ Jan 17,23; ⁽⁷⁾ srov. Lk 1,46-55; ⁽⁸⁾ srov. Jan 15,16; ⁽⁹⁾ srov. Ž 104,30; ⁽¹⁰⁾ Mk 16,17n.

Svatá Jana Antida Thouretová

„Byla připravena přelout moře a vydat se až na konec světa, kdyby měla za to, že je to Boží vůle a že to přispěje k jeho oslavě,“ charakterizoval kdosi tuto řeholnici krátce poté, co si ji Bůh vzal k sobě. Žila v divoké době a musela nést hodně křížů. Skrze ně ale došla do nebe.

Dne 27. listopadu 1765 se jejím rodištěm stalo francouzské Sancey-le-Long. Měla sedm mladších bratrů, o něž musela převzít péči po matčině smrti v roce 1781. Přírodní zbožnost prohlubovala Jana Antida poctivou snahou o ryzí křesťanský život a k tomu se snažila vést i své mladší bratry. Současně musela čelit nástrahám života, jež ztělesňovala služka nevalných mravů, která se jí podle svého vzoru snažila přivést do náruče neřesti. Jana však odolala a svádění k nečistotě oponovala soukromým slibem doživotní čistoty.

To už v srdci chovala touhu po zasvěceném životě. Nedala si jí vzít ničím a nikým, ba ani otcem, který se jí tyto myšlenky snažil vyhnat z hlavy. A tak jako například sv. Klára utekla Jana uprostřed noci z domu, svěřena do ochrany všech svatých (1. listopadu 1788), a zamířila do Paříže, kde v klášteře vincentek zahájila noviciát.

Janina radost ovšem neměla dlouhého trvání. V červenci následujícího roku vypukla v zemi galského kohouta smutně proslulá revoluce, namířená mj. proti církvi. Revolucionáři nějaký čas vyčkávali, pak ale začali přepadat a rabovat kláštery, přičemž ten pařížský obývaný vincentkami a také Janou byl jedním z prvních na řadě.

Jako všude jinde se nositelé revolučních myšlenek snažili osazenstvo kláštera přimět k přísaze na *Občanskou ústavu duchovenstva*, která zcela pošlapávala suverenitu církve. Jana odmítla, protože byla surově zmlácena. To bylo roku 1792. Rok poté vážně onemocněla, dokonce už byla zaopatřena, pak se ale náhle uzdravila. Sestry byly ze svého kláštera vyhnány a jejich kongregace z moci úřední zrušena, stejně jako jiné řády a kongregace. Jana Antida odešla do Doubs, poté učila v Sancey, načež se coby doprovod P. Antoine Silvestra Receveuze nakrátko usadila v bavorském Babenhausenu a později v Pasově. Poté se vrátila zpět do Sancey, kde opětovně otevřela školu, ovšem ne na dlouho. Brzy musela utéct před revolučními orgány, které dráždilo její působení, kvůli němuž si ji každou chvíli předvolávaly. Jako na všech předchozích působitích navštěvovala režimu nepřátelské kněze a věřící pro víru uvězněné, pečovala o nemocné a odsouzené doprovázela na popraviště. Již tehdy platila slova, která Jana Antida řekla později: „*Protiivství mi nevezmou odvahu.*“

Odešla do švýcarské Landerony, kde setkání s generálním vikářem besançonské arcidiecéze de Chaffoyem pro ni znamenalo zásadní předěl v životě. Poněvadž spadala do jeho diecéze, nařídil Janě ná-

Svatá Jana Antida Thouretová

vrat do Francie a založení řeholní společnosti věnující se výchově a vedení bezpřízorných dětí a nezletilých v křesťanském duchu, a navíc ošetřování nemocných.

Jana uposlechla a usadila se v Besançonu, kde nejprve založila bezplatnou školu (jako ostatně vždycky předtím) a vývařovnu pro chudé a posléze (11. dubna 1799) také *Kongregaci milosrdných sester pod ochranou sv. Vincenta de Paul*. Od samého začátku plnila kongregace, čítající zatím jenom pár řeholnic, své poslání ze všech sil – sestry se snažily napravovat duchovní škody způsobené Francouzskou revolucí, a to zejména mezi mladými; k tomu obstarávaly pomoc potřebným a nemocným. Prezenty se tak, že v samotném Besançonu jim městská rada svěřila vedení nemocnice a útulků.

O sestřích se brzy vědělo i za hranicemi země, což nejlépe dokládá pozvání neapolského krále Joachima Murata do Neapole, aby blahodárně působily i v tomto jihoitalském městě. Jana Antida toto pozvání vyslyšela a usadila se se svými spolusestrami v klášteře Regina Caeli, tj. Královna nebes. „*Splnily jsme svou povinnost a budeme ji plnit i nadále, jelikož toto po nás chce Bůh,*“ prohlásila tehdy. Zanedlouho fungovalo na Apeninském poloostrově více klášterů milosrdných sester, které se opíraly o stanovy schválené nejprve besançonským arcibiskupem a poté (roku 1819) i papežem Piem VII., jenž ve stanovách učinil pár

Sestra „Claire“ v subsaharské Africe nabízí pomoc a naději dětem s mentálním postižením

Vněkterých etnických skupinách v subsaharské Africe jsou lidé s mentálním postižením často marginalizováni, říká sestra Claudia Samba (FCSM), která pracovala v Senegalu a osm let v Mauritánii s dětmi s tímto postižením v centru „Sestra Claire“, situovaném ve městě Rosso.

Kategorie dětí s mentálním postižením je vnímána na jedné straně jako prokletí a na druhé straně jako talisman pro štěstí, říká na úvod sestra Claudia Samba. Program střediska „Sestra Claire“ začíná návštěvami v domácnostech, což je základní činnost, která sestrám umožňuje ve jménu katolické misie poznat a zažít realitu lidí, kterým slouží. Dvakrát týdně se vydávají do vesnic v okolí města Rosso, kde komunita sestry Claudie, Dcery Nejsvětějšího Srdce Mariina (FCSM), působí na misi od roku 2014. Město Rosso v Mauritánii je dvojčetem města Rosso v Senegalu, a to kvůli stejnému názvu obou měst, která od sebe odděluje řeka Senegal, vysvětluje sestra Claudia.

„Během našich návštěv jsme si všimly, jak se liší zacházení s dětmi s mentálním

postižením v jednotlivých etnických skupinách: na jedné straně byly vítány a považovány za štěstí, protože byly vystavovány žebřání, které přinášelo peníze nebo jiné statky, na druhé straně byly tyto děti pokládány za prokletí zlého ducha rodiny, a proto byly odsunuty na okraj společnosti,“ objasňuje řeholnice.

Ve snaze co nejlépe naplnit očekávání v oblasti péče se centrum „Sestra Claire“ zavázalo ke zvyšování informovanosti na všech úrovních: rodičovské, sociální, náboženské, vládní i mezinárodní. *„Při cestování na vzdálenost mnoha kilometrů, někdy i po písčinych přesypaných, jsme viděly, jak se zachází s dětmi s dětskou mozkovou obrnou, a měly jsme slzy v očích. Bylo pro nás těžké přijmout takové chování, a to jak u těch dětí, které jsou považovány za talismany pro štěstí, tak těch, které jsou považovány za předzvěst neštěstí,“* říká sestra Claudia. Naděje přišla díky projektu Papal Foundation (Papežské nadace), kterou založili katolíci v Severní Americe a jejímž cílem je přinášet Kristovu lásku světu v nouzi v úzkém spojení s činností církve a Svatého otce. Papežská nadace věnovala šestnáctimístný minibus pro

každodenní přepravu dětí z jejich domovů do centra „Sestra Claire“. Gesta vůči rodičům učinila prostřednictvím ministerstva sociálních věcí i další zařízení a nevládní organizace. *„K odstranění této etnické pověry v subsaharské Africe však zbývá ujit ještě dlouhou cestu,“* dodává sestra Claudia.

V centru jsou přijímány všechny děti s mentálním postižením od narození do 14 let. Najít radost ve vlastní práci je dar od Boha, říká sestra Claudia a pokračuje: *„Je pravda, jak říká Bible (srov. Kaz 5,18), že tyto děti nás naplňují radostí, když se učí kreslit, zpívat, psát, modelovat a hrát si podle svých schopností a dovedností.“* Sestra Claudia uvádí, že děti v Centru vytvářejí neobyčejné a překvapivé věci. *„Jejich chytrý způsob bytí a jednání nám ukazuje, že svět těchto dětí pro nás někdy skrývá překvapení! Jak kdysi řekl jeden moudrý muž: Tajemstvím života je milovat to, co děláš, ne dělat to, co miluješ. To bylo moje tajemství,“* uzavírá řeholnice.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs/html,
26. 4. 2024
(Redakčně upraveno)*

podružných úprav. Přesto se jeho úpravy staly kamenem úrazu, který Janu Antidu bolestivě zasáhl.

Ve Francii byl totiž stále živý duch galikanismu, jehož podstatou byla snaha francouzského episkopátu vymanit se z vlivu papežů a nelibost v případě zasahování Vatikánu do záležitostí francouzské církve. Arcibiskup Gabriel Cortois de Pressigny přesně takto nazíral na úpravy stanov, které on schválil, jakož i na Piem VII. pozměněný název *Dcery lásky pod ochranou svatého Vincence de Paul*, a jal se proti Janině kongregaci zasahovat. Zasahoval proti Janě Antidě samotné, když ponoukal sestry zůstavši v jeho arcidiecézi proti ní a všem sestrám působícím mimo tuto arcidiecézi. Takže nepřímou vlastně i proti kongregaci, ježto zvnějšku vyvolaná revolta způsobila vážnou roztržku uvnitř mladičké řeholní rodiny.

Nadarmo psala Jana Antida sestrám burcující slova mířící na jejich svědomí:

„Jsem dcera církve svaté, buďte jimi se mnou i vy.“ Když to nepomohlo, rozhodla se roku 1823 zjednat nápravu osobně, avšak sestry ji na příkaz arcibiskupa, jenž se s ní nemínil setkat, nechaly stát před fortanou besançonského kláštera, který sama založila, a nepustily ji dovnitř. Toto odtržení setrvalo dlouhých sto padesát let...

Vrátila se tedy do Neapole, kde dožila v pověsti svatosti, nasazujíc všechny své síly ve prospěch potřebných, se srdcem milujícím a prostým jakékoli zloby či uražené pýchy, které v jeho půdě ani neměly kdy zakořenit. *„Ponechme milosrdnému Bohu starost o dílo, které jsme vložily do jeho rukou. Necht se ve všem děje jeho vůle a necht k tomu dopomohou naše chvilky. Tyto pocity naplňují mé srdce,“* napsala v těch krušných časech v jednom dopise. *„Nestačí jen odpustit, je třeba dotýchnout osobu i milovat,“* říkala nejen v tomto případě, ale i ve všech ostatních, kdy zakoušela křivdy.

Její hlavní zásadou bylo hledat Boží vůli a řídit se jí: *„Bože, dej mi poznat svou vůli, protože netoužím po ničem jiném než plnit ji ve všem. Řekni mi, co mám dělat, a udělám to,“* měla ve zvyku se modlit. K podobnému postoji nabádala své spolu sestry: *„Usilujte ze všech sil hledat Boží vůli a věrně ji plnit.“*

Věrná papežům, z nichž jeden ji nazval Dcerou Petrovou, opustila tato dcera lásky své šedé sestry, jak se členkám jí založené kongregace začalo říkat, dne 24. srpna 1826.

Přesně o sto let později ji Pius XI. prohlásil za blahoslavenou (23. května) a za dalších osm let za svatou (14. ledna). Ostatky světice jsou zčásti uloženy v neapolském chrámě Regina Caeli, zčásti v mateřinci v Římě.

V rodném Sancey byla vystavěna jí zasvěcená bazilika, a dokonce je po ní v Besançonu pojmenovaná autobusová zastávka a jeden tramvajový vůz.

Bude vás křtít Duchem Svatým a ohněm

Symbolem Ducha Svatého je oheň. Když přišel Ježíš, shrnul smysl svého poslání do těchto slov: *Oheň jsem přišel svrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!* (Lk 12,49) Ježíš to skutečně splnil. Svrhl oheň nadšení, oheň Ducha Svatého do srdcí milionů lidí. Tak se rozlítla kultura lásky, požár v srdcích nespočetných světců a svatých lidí. Vznikly velké instituce lásky, kostely a modlitební společenství, nemocnice a školy, nadšení lidé a skutky lásky, přesvědčení a přesvědčující hlasatelé víry.

O prvních Letnicích byl oheň Ducha Svatého pro všechny viditelný. Po nanebevstoupení se shromáždilo na 120 učedníků v horní místnosti v Jeruzalémě. Čekali na Pánovo zaslíbení, na Ducha Svatého. *Tu se náhle ozval z nebe hukot, jako když se*

přížene silný vítr, a naplnil dům, kde se zdržovali. Ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým. (Sk 2,2-4)

Co znamená tento oheň? Všichni, kteří sami udělali v životě tuto zkušenost, dosvědčí, že Bůh se zjevuje uprostřed ohně. Když se Bůh zjevuje našemu srdci, pak v nás působí jako oheň, který zapálí celé naše nitro. Je to oheň Ducha Svatého. Jan Křtitel popsal toto „ponoření do Boží přítomnosti“ slovy: *Bude vás křtít Duchem Svatým a ohněm.* (Mt 3,11)

Co se stane, když se Bůh člověku zjeví v ohni? Co způsobí Bůh, když zanítí ohněm své svaté přítomnosti? Když tě Bůh potká, začíná něco nového. Protože Bůh je tvořivý Bůh. Učinil svým slovem všech-

no stvoření: *Staň se!* Když se ti Bůh zjeví v ohni Ducha Svatého, pak i v tobě začne něco nového. Bůh začne působit v tobě a skrze tebe. Postaví ti před oči světlo, nový úkol, který zapálí tvé srdce jako plamen. Od této chvíle nemůžeš na Boží úkol zapomenout. Víš, že toto poslání pochází od Boha. Nemůžeš o tom pochybovat, musíš tento úkol splnit ve jménu Božím a v jeho síle.

Když ti oheň Ducha Svatého zjeví Boží přítomnost, obdržíš úkol podobně jako Mojžíš. Mojžíš byl povolán od Boha. Bůh jej vedl nejdříve celá léta v tichosti, mlčení a modlitbě. Mojžíš byl nejdříve pastýřem, který pásal stádo svého tchána na hoře Oreb. Tu se potkal s Bohem, když pozoroval hořící keř, (srov. Ex 3,1-5) bylo to zjevení Boha. Bůh v hořícím keři potkal Mojžíše a Mojžíš věděl s jistotou, že to byl sám Bůh, kterého potkal. Když se ti zjeví sám Bůh v ohni Ducha Svatého, nemůžeš pochybovat o tom, že tě potkal sám Bůh, že promlouvá v tvém nitru, že přejímá odpovědnost za všechno, čím tě pověřil. Určitě se to podaří! Pochází to od samého Boha.

Jaký úkol dal Bůh Mojžíšovi, když se mu zjevil v hořícím keři? Bůh povolal tohoto pastýře stáda, aby vyvedl Boží lid z egyptského otroctví. Byl to úkol přímo nadlidský. Tento úkol měl v sobě něco naléhavého, co nesneslo žádný odklad a žádné váhání. *A nyní jdi, posílám tě!* (Ex 3,10) Tento Boží úkol měl sílu ohně.

V čem spočíval tento oheň a tato Boží síla, která naplnila Mojžíše? Když tě Bůh potká a uloží tvému srdci úkol, pak mluví k tobě podobně jako k Mojžíšovi: *Jsem s tebou. Poslal jsem tě.* (Ex 3,12) Když tě Bůh posílá, abys šel lidi zachránit, osvobodit, abys šel lidem pomáhat a sloužit, pak vloží do tvého srdce vnitřní jistotu a vnitřní sílu. Tato jistota spočívá v tom, že tvůj úkol pochází od Boha: *Jsem s tebou, poslal jsem tě.* Od této chvíle víš, že nejednáš z vlastní vůle, ale plníš vůli Boží. Víš, že tě provází sám Bůh, že Bůh je s tebou. On sám tě povede, bude tě řídit a posilovat. On dílo započal, on je provede a dokončí. To nyní víš.

Všude tam, kde je hlášáno Boží jméno, všude tam zachvacuje Boží oheň, oheň

Sbírka na hospic ke jmenování olomouckého arcibiskupa vynesla přes půl milionu korun

Obrovská vděčnost: tak olomoucký arcibiskup Josef Nuzík a ředitelka Hospice na Svatém Kopečku reagují na výsledek sbírky vyhlášené koncem března v rámci přípravy na uvedení nového arcibiskupa do úřadu.

Přes měsíc trvající sbírka nakonec vynesla více než 518 tisíc Kč. Přimo v katedrále v den slavnosti 13. dubna lidé přispěli téměř 87 tisíci korunami, dalších 20 tisíc korun předali lidé osobně arcibiskupu Nuzíkovi a 59 tisíc zaslala jeho rodná farnost Strání ze sbírky konané při arcibiskupově návštěvě týden po inauguraci. Na účtu olomouckého arcibiskupství se vedle toho na zmíněný účel sešlo v průběhu dubna dalších více než 353 tisíc korun. Všechny prostředky budou nyní předány vedení Hospice na Svatém Kopečku.

„Srdečně děkujeme všem dárcům, kteří v rámci výzvy nového otce arcibiskupa Josefa Nuzíka podpořili Hospic na Svatém Kopečku. Tento vzácný dar pomůže zajistit potřebný provoz nově se rozvíjející služby domácího hospice, který od roku 2023 poskytujeme. Díky této

podpoře bude také možné zakoupit lehátkový pojízdný zvedák, který umožní nepohyblivým klientům pohodlný přesun do vany a sprchy,“ říká ředitelka hospice Marta Šťastná a dodává: „Přejeme otci arcibiskupovi v nové službě hodně sil a děkujeme, že myslí na lidi, kterým síly ubývají.“

Štědrost dárců oceňuje také arcibiskup Josef Nuzík, který ke sbírce před svým uvedením do úřadu vyzval, aby případní dárci upustili od osobních darů jemu a peníze věnovali Hospici na Sv. Kopečku. Výsledek ho příjemně překvapil. *„Jsem rád, že se zapojilo tolik dobrých lidí, kteří nezapomněli na trpící a na ty, kdo o ně pečují. Projev jejich štědrosti tu v podobě hospicové služby může zůstat jako trvalá připomínka velikého dne naší arcidiecéze a usnadnit práci těm, kdo nabízejí útechu lidem stojícím na konci života. Všem dárcům děkuji a pamatuji na ně v modlitbě,“* uvedl arcibiskup.

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké

(Redakčně upraveno)

Ducha Svatého, lidská srdce. Všude tam, kde se hlásá Boží jméno, tam se děje to, co řekl Ježíš o svém poslání: *Oheň jsem přišel svrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!*

Nepochybuji o tom, že Bůh chce i do tvého srdce vhodit oheň nadšení. I tvé srdce chce zapálit ohněm Ducha Svatého. Protože Bůh je planoucí láska. Kde by se měl vznítit oheň Boží lásky na tomto světě, když ne tam, kde Bůh sám sebe zjevil lidem jako Lásku? Všechny velké křesťanské činy začaly tím, že se Bůh ukázal jednotlivcům jako oheň. Byl to oheň Ducha Svatého. Tento oheň zachvátil sv. Františka, aby začal sloužit chudým, pečovat o nemocné a hlásat radostnou zvěst. Tentýž oheň zachvátil sv. Vincence de Paul: Bůh mu vložil do srdce oheň lásky k chudým! Tak začala velká služba lásky. *Bude vás křtít ohněm a Duchem Svatým.*

I tobě by chtěl Bůh dát úkol, který by tě nadchl, obšťastnil, který by zbavil tebe i tvou rodinu starostí. Bůh chce i tobě vložít do srdce oheň Ducha Svatého. Jakým způsobem můžeš zažít tento oheň Ducha Svatého? Jak můžeš přijmout úkol, podobně jako jej přijal Mojžíš: *Vyved' můj lid z Egypta-?*

Zcela prostě. Když budeš věrně a vytrvale přinášet své starosti o své děti, o své vnuky, o svého manžela, o svou práci před Boha: „Bože, pomoz jim, upadli do propasti“ – postaví ti znenadání svůj obraz před oči. Bůh bude s tebou. Říkám ti to s velkou jistotou, protože Bůh nás nikdy nenechá o samotě s našimi starostmi. Jsou chvíle, kdy nás starosti pohlcují jako temnota. Ale musíme všechnu tuto tíži přinést před Boha a volat: „Bože, pomoz nám v naší bídě!“ A Bůh nás nenechá samy.

On vždy trval na tom, abychom mu přinášeli svou nouzi a neřešili ji pouze vlastními silami. Jakmile budeme naléhavě a vytrvale své starosti a svou nouzi přednášet Bohu, dá nám do srdce světlo jako Mojžíšovi. Najednou i nám vyvstane před očima *hořící keř*. Oheň vyvstane před očima. Vzplane nám v srdci světlo jako žár. A my budeme mít jistotu: To je pravé řešení, to musím udělat. A začneš to uskutečňovat silou víry, s ohněm v srdci, s planoucí láskou k Bohu a k svému úkolu, který ti Bůh uložil.

Duchu Svatý, božský Pomocníku

Sv. Alfons Maria z Liguori (1696-1787)

Duchu Svatý, božský Pomocníku, Otče chudých, Těšiteli zarmoucených, Ty, který duše posvěcuješ, vrhám se do Tvé přítomnosti, klaním se Ti v nejhlubší pokoře a spolu se serafy před Tvým trůnem opakují tisíckrát: Svatý! Svatý! Svatý!

Ty jsi naplnil duši Panny Marie nespočetnými milostmi a zapálil jsi srdce apoštolů svou svatou horlivostí, zapal také mé srdce svou láskou.

Ty jsi božský Duch: Posiluj mne proti zlým duchům.

Ty jsi Oheň: Zapal ve mně oheň své lásky.

Ty jsi Světlo: Osvěť mě a dej mi poznat věčné věci.

Ty jsi Holubice: Daruj mi čistou proměnu života.

Ty jsi Dech plný něžnosti: Zažeň bouře, které budou ve mně probouzet mé vášně.

Ty jsi Jazyk: Nauč mě chválit Tě bez ustání.

Ty jsi Oblak: Poskytni mi stín své ochrany.

Ty jsi Původce všech nebeských darů: Ach, prosím Tě, oživ mě svou milostí, posvěť mě svou láskou, veď mě svou moudrostí, vezmi mě svou dobrotou k sobě jako dítě a zachraň mě svým nekonečným milosrdenstvím, abych nikdy nepřestal Tebe velebit, Tebe chválit a Tebe milovat, nejprve během svého života zde na zemi a jednou v nebi na věčnosti.

Amen.

Zdroj: Archiv Světla

I tobě chce Bůh pomoci, chce zachránit tvé děti, tvoje manželství, přivést lidi z tvého okolí k víře. Ale ty potřebuješ víru v srdci, aby ti Bůh mohl říct: *Posílám tě! Nyní jdi! Vyved' můj lid!* (srov. Ex 3,10)

Tak často jsem to zažil ve svém životě. Potřebuješ odvalu! Potřebuješ odvalu udělat to, co ti Bůh v tomto okamžiku staví před oči jako oheň. Když ti Bůh řekne „Mluv!“, pak musíš mít odvalu a víru v srdci. Pak začneš mluvit a oheň, který Bůh vložil do tvého srdce, zachváti i druhé, kteří dosud nevěřili. Uslyšíš: „To, co jsi řekl, uchvátilo naše srdce!“ Potřebuješ odvalu víry. Když ti Bůh vkládá do srdce oheň a ukládá ti úkol, pak měj odvalu udělat to, co ti Bůh ukázal. Bůh ti dal úkol jako světlo a oheň.

Ale splnění tohoto úkolu závisí na tom, že máš v srdci víru a že skutečně děláš to, co ti ukázal Bůh. *Láska Boží je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého.* (Řím 5,5) Bůh chce, abys udělal to, co ti vložil do srdce jako oheň. Sílu lásky ucítíš tehdy, když to budeš uskutečňovat. Potřebuješ odvalu, potřebuješ víru, potřebuješ ochotu pomáhat a sloužit.

Bůh je tvořivý Bůh, je to Bůh činu, je to Bůh, který uskutečnil všechno stvoření. Chce, aby i tvoje láska byla tvořivá.

Chce, abys uskutečňoval skutky lásky. I ty máš zachraňovat lidi a vyvádět je z jejich otroctví. Chce, abys vyvedl své děti z nevěry, chce abys přivedla svého manžela k Bohu, abys odvedl svou ženu z bludných cest. Bůh nechce tvou rezignaci, chce sílu nebes, sílu ohně i pro tvou rodinu, i pro tvou farnost, pro tvou diecézi. Začni konat skutky lásky, které ti Bůh staví před oči. Začni sloužit chudým, navštěvovat nemocné, vozit nemožící do kostela, předčítat slepým, začni shromažďovat děti, mluv jim Božím slovem o pravé radosti, které jistě porozumí.

To je Boží zaslíbení, které je spojeno s vírou v Ježíše Krista: *Bude vás křtít Duchem Svatým a ohněm.* Když bude tvá víra živá, ty budeš pokřtěn ohněm a Duchem Svatým. A tento oheň se ukáže jako pravý, když i ty budeš vřazovat oheň do lidských srdcí, oheň lásky, oheň skutků. Tak budeš vyvádět lidi ve svém okolí z otroctví hříchu, z otroctví ponížení, z temnoty neduhů a hříchů: *Vyved' můj lid!* Chceš sloužit Bohu? Chceš pomoci své rodině silou Boží? Přiveď svou rodinu před Boha. On ti ukáže, jak můžeš přijmout oheň Boží, oheň lásky, a přinést jej své rodině.

Překlad -lš- (Redakčně upraveno)

Božský mandát

Mnohá zjevení vzkříšeného Spasitele byla náhlá, překvapující, neočekávaná. Bylo však jedno, na němž se dohodl ještě před svou agónií. Řekl apoštolům, že je předejde do Galileje. Po zmrtvýchvstání nejprve anděl a potom sám Pán dohodl schůzku, která se stala mimořádně důležitou. V Galileji nebylo dohodnuto přesné místo, není ani důležité, zda to bylo na Hoře blahoslavenství či na hoře Tábor. Ani to se neví, kdo se kromě apoštolů sešel; ale je jasně řečeno, že jedenáct tam bylo, což naznačuje ztrátu jednoho z apoštolského kolegia, který bude nahrazen až po Letnicích. Ve Starém zákoně se Bůh rovněž setkával s lidmi na hoře. Hora Morijs byla místem setkání s Abrahámem; Choreb byl místem setkání s Mojžíšem. Když apoštolové přišli na setkání na hoře, kam je vzkříšený Pán vyzval přijít:

Klaněli se mu. (Mt 28,17)

Řekl jim:

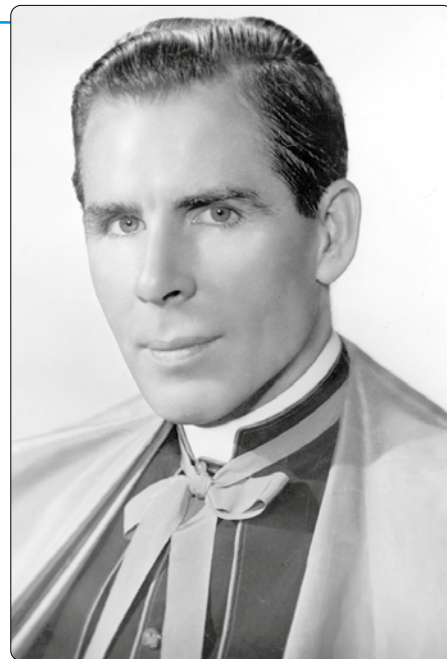
„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ (Mt 28,18)

Když řekl, že mu je dána veškerá moc na nebi i na zemi, myslel to na sebe jako na Syna Božího, neboť tato moc patřila k jeho přirozenosti. Myslel na moc, kterou získal svým umučením a smrtí a kterou předpověděl Daniel. Daniel v prorockém vidění viděl Syna člověka, který má věč-

nou vládu a slávu. Moc, kterou dostal, byla předpovězena v knize Genesis. Byla přislíbena potomstvu ženy, které rozšlepe hlavu hada. Byla mu dána království země, která mu Satan slíboval, pokud se stane politickým spasitelem. Jeho autorita se rozšířila po celé zemi, všechny duše byly vykoupeny jeho krví. Tato moc Syna člověka se nerozšířila pouze na zemi, ale také na nebesa. Jeho slova spojila zmrtvýchvstání s nanebevstoupením. Podobně jako zmrtvýchvstání mu dalo moc nad zemí, když porazil hříchy a smrt, tak nanebevstoupení mu dává moc být v nebi prostředníkem mezi Bohem a člověkem.

Kristův další výrok je důsledkem prvního. Když mu byla dána veškerá moc na nebi i na zemi, pak má právo delegovat tuto moc na kohokoliv. Je důležité, aby autorita, kterou deleguje, byla dána těm, kdo jsou s ním. Autoritu konat v Kristově jménu musí udělit Kristus sám a v průběhu století ji musí odevzdávat bezprostředně ti, kdo ji přijali.

Když byl na zemi, vykonával troji úřad: kněze, proroka anebo učitele, a krále. Když se nyní připravoval odejít do nebe, odkud přišel, odevzdal tyto tři úřady svým apoštolům. Kněžský úřad výzvou, aby obnovovali památku jeho smrti, a mocí odpuštění hříchy. Prorocký či učitelství úřad tím, že jim přislíbil Ducha pravdy, který jim připomene všechno, co je učil, a bu-

Ct. Fulton J. Sheen

de posilovat jejich víru. A královský úřad tím, že jim dal království (jako Otec dal království jemu), v němž budou mít moc svazovat a rozsvazovat. Nebylo pochybností o tom, že cílem jeho příchodu bylo prodloužit své kněžství, pravdu a králování, a proto vyslal své apoštoly do světa:

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ (Mt 28,19-20)

Kdyby bylo toto pověření dáno pouze na období života apoštolů, je jasné, že by nemohli jít ke všem národům. Hybné síly či směřování, které přešly na apoštoly pod vedením Petra, mají pokračovat až do Kristova druhého příchodu. Když Učitel opustí zemi, nebudou žádné pochybnosti, co se týče autority a činnosti církve. V ten den začne ohlašování víry. Od toho okamžiku se ani apoštolové, ani jejich nástupci nemusí považovat za učitele jen v Izraeli, neboť jim bude patřit celý svět. A neměli pouze vyučovat, protože ten, kdo je poslal, nebyl pouhý učitel. Měli získávat učedníky z každého národa. A učedníkem je ten, kdo odevzdá srdce a vůli božskému Učiteli. Moc jeho vykupitelského kříže by byla zbytečná, kdyby se jeho služebníci nesnažili pro něho získávat také jiné lidské bytosti. Jako mu lidskou přirozenost dala Maria, která je nyní oslavená v nebi, tak také lidé mají odevzdat svoji lidskou přirozenost jemu, zemřít jako on, a tak vstoupit do slávy.

Modlitba k Duchu Svatému od sv. Alžběty od Nejsvětější Trojice

29. května 1898

Duchu Svatý, Ty, kterého denně volám, zapal svými planoucími čistými plameny mé srdce, ať je sežehne Tvá božská láska.

Duchu Hospodina, zářící Světlo, Ty, který mě zaplavuješ milostmi, Ty, který mě zahrnuješ sladkostí, vlož celé mé bytí do svého ohně.

Ty, který jsi mi daroval mé povolání, veď mě ke sjednocení s Tebou v nejnějnějším nitru, abych žila zcela v Bohu, mé touze.

Jen do Ježíše skládám svou naději a nechci uprostřed světa po ničem toužit, nic vidět než Jeho samého, Jeho, svoji lásku, svého božského Přitele.

Duchu Svatý, Dobroto, nejvyšší Kráso! Ty, kterého vzývám, Ty, kterého miluji, sežehni ve svém božském žáru toto tělo, toto srdce a tuto duši, tuto nevěstu Nejsvětější Trojice, která touží plnit jen Tvoji vůli!

Toto přičleňování dalších lidí se má uskutečňovat křtem – jak to řekl už Nikodémovi. Nenarodí-li se člověk z vody a Ducha Svatého, nemůže vstoupit do Božího království. Tak jako tělesným narozením se člověk stává účastným na lidské přirozenosti, tak narozením z Ducha se stává účastným na Ježíšově božské přirozenosti. Křest se nemá udělovat ve „jménech“ tří osob Svaté Trojice, neboť by naznačovala tři bohy, ale má se udílet v jediném jménu Otce, Syna i Ducha Svatého, protože tři osoby jsou jeden Bůh s jedinou božskou přirozeností. Velmi pokulhávajícím přirovnáním je náš život, naše schopnost poznávat a naše schopnost milovat, které jsou zakotveny v lidské přirozenosti. Tak také moc Otce, moudrost Syna a láska Ducha Svatého tvoří jednu Boží přirozenost. Jako tři úhly trojúhelníku tvoří tři trojúhelníky, ale jeden; anebo jako led, voda a pára jsou různými skupenstvími jedné látky – vody, tak v nekonečně

slabém přirovnání také Moc, Moudrost a Láska jsou jediným Bohem.

Autorita, kterou jim dal a kterou měli šířit po celé zemi, mohla zanechat v myslích apoštolů pochybnost týkající se jeho přítomnosti. Tato pochybnost se okamžitě vyjasnila, když svoji církev ujistil:

„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ (Mt 28,20)

Slib byl dán bez omezení; potrvá až do konce světa. Bůh řekl Abrahámovi, že bude s ním. Mojžíšovi a Áronovi bylo řečeno, že bude v jejich ústech; Jozue a Mojžíš dostali příslib, že Bůh bude s nimi. A Šalomoun byl ujistěn, že Bůh bude s ním při budování svého domu. Jeremiáš, když se vyznal z nevědomosti, dostal ujištění, že Bůh vloží slova do jeho úst. Ale v těchto případech Boží přítomnost trvala jen po dobu života lidí, kterým byla dána. V případě apoštolů není vzpomínáno žádné omezení Boží ochrany a přítomnosti. „Brány pekelné ji nepřemohou,“ řekl jednou Petrovi. Potvrzení tohoto příslibu bylo znovu dáno ve slovech: „Jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

Z knihy Fulton J. Sheen: *Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023. Str. 676–680. Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)*

Nejsem hladová

Svatá Alžběta od Nejsvětější Trojice, karmelitka z Francie, završila svůj život jako šestadvacetiletá v roce 1906. V procesu duchovního růstu této moderní svatě sehrálo velkou roli první svaté přijímání. Alžběta Catezová od svých sedmi let pravidelně navštěvovala nedělní mši svatou ve své farnosti sv. Michala v Dijonu. Pozorně a intenzivně se po dobu následujících tří let připravovala na první svaté přijímání a boj s její přecitlivělou a zároveň výbušnou povahou začal přinášet první pozitivní plody. Čím více se přibližoval velký den, tím častější byla její vítězství nad vlastní svévolí.

Eucharistického Pána poprvé přijala jako jedenáctiletá 19. dubna 1891, tiše plakajíc štěstím. Sama popisuje tuto velkou milost následovně: „*Neřekli jsme si nic, milovali jsme se... V tento den jsme se jeden druhému zcela darovali.*“ Když Alžběta spolu s jinými poprvé přijímajícími děvčaty vyšla z kostela, obrátila se ke své nejlepší kamarádce Marii-Louise Hallové a řekla jí: „*Nejsem hladová, Ježíš mě nasytil.*“ Příkladně zmírnila i svůj temperament, což dosvědčují slova její

matky: „*Od toho dne již nikdy více nebyla zlostná.*“ Jen občas prozradila slza anebo zakousnutí do rtů, kolik úsilí muselo toto živé děvče vynaložit, aby dokázalo mlčky snést „*z lásky k Ježíši*“ nějakou nepravost anebo skrýt svoji netrpělivost. Jedna z jejích kamarádek píše: „*Když jsme měly asi třináct či čtrnáct roků, nejvíce mě na Alžbětě dojímalo to, že měla tak vroucí touhu po svatém přijímání. Myslela už jen na dny, kdy bude moci Pána přijmout, počítala je a hovořila o tom se mnou, kdykoliv jsme se setkaly. Takto stupňovala ve mně moji vlastní touhu po Pánu i tím, že se se mnou dělila o tu svoji. V kostele se jí zdálo, že čas vždy příliš rychle utekl, byla úplně ponořena do modlitby. Když ji tak člověk viděl, cítil se být přitahován k Bohu.*“

Alžběta jako sedmnáctiletá sama o tom zpětně napsala: „*Ježíš si ve mně vytvořil svůj příbytek. Bůh si přivlastnil mé srdce natolik a tak silně, že od okamžiku tohoto tajuplného setkání, od tohoto božského, obšťastňujícího rozhovoru jsem měla jen jedinou touhu – darovat mu svůj život, abych mu aspoň zlomek z jeho velké lásky darovala zpět, jemu, vroucně milova-*

nému v Eucharistii... Již od svého prvního svatého přijímání jsem Boha milovala tak moc, že jsem nechápala, jak je možné darovat svoje srdce někomu jinému. Od toho okamžiku jsem byla rozhodnutá žít už jen pro Boha, milovat už jen Boha.“

Z *Vítězstvo Srdca 139/2021*
přeložil a upravil -dd-

Poselství papeže Františka k 1. Světovému dni dětí

- dokončení poselství papeže Františka ze str. 2

kteří žijí na ulici, na ty, kteří jsou nuceni být vojáky nebo utíkají jako uprchlíci, odloučení od svých rodičů, na ty, kteří nemohou chodit do školy, na ty, kteří jsou obětí zločineckých gangů, drog nebo jiných forem otroctví a zneužívání. Zkrátka všechny děti, kterým je dětství i v této době krutě ukradeno. Naslouchejte jim, vlastně naslouchejme jim, protože ve svém utrpení k nám promlouvají o skutečnosti, očima očištěnými slzami a s houževnatou touhou po dobru, která se objevuje v srdci těch, kdo skutečně viděli, jak ošklivé je zlo.

Mojí malí přátelé, abychom obnovili sebe i svět, nestačí, abychom byli spolu mezi sebou. Je třeba být sjednoceni s Ježíšem. Od něho dostáváme velikou odvahu, on je vždy nablízku, jeho Duch nás předchází a doprovází na cestách světa. Ježíš nám říká: „Hle - všechno tvořím nové!“ (Zj 21,5) To je verš, který jsem vám vybral jako ústřední téma 1. Světového dne dětí. Tato slova nás vyzývají, abychom se stali obratnými jako děti, které chápou novoty, jež v nás a kolem nás probouzí Duch Svätý. S Ježíšem můžeme snít o novém lidství a usilovat o společnost, která bude bratrštější a pozornější k našemu společnému domovu. Začneme od jednoduchých

věcí, jako například pozdravit, požádat o dovolení, omluvit se nebo poděkovat. Svět se proměňuje především skrze malé věci, nestydme se dělat jen malé kroky. Naše nepatrnost nám naopak připomíná, že jsme křehcí a potřebujeme jedni druhé, jako údy jednoho těla (srov. Řím 12,5; 1 Kor 12,26).

A je toho ještě víc, drahé děti, člověk vlastně ani nemůže být šťastný sám, protože radost roste do té míry, do jaké ji sdílíme. Přichází s vděčností za dary, které jsme dostali a o které se na oplátku dělíme s ostatními. Když si to, co jsme dostali, necháváme jen pro sebe, nebo dokonce děláme scény, abychom dostali ten či onen dárek, zapomináme, že největším darem jsme my sami, jedni pro druhé. Jsme „Božím darem“. Ostatní dary jsou potřebné, to ano, ale jen proto, abychom byli spolu. Pokud je k tomu nepoužijeme, budeme stále nespokojeni a nikdy nebudeme mít dost.

Ale když jsou lidé spolu, je všechno úplně jiné! Pomyslete na své přátele - jak je hezké být s nimi doma, ve škole, ve farnosti, v oratoři, všude... hrát si, zpívat, objevovat nové věci, bavit se, všichni společně, nenechat nikoho stranou. Přátelství je nádherná věc a roste jen tím, že

se sdílíme, odpouštíme si, trpělivě, odvázně, kreativně, s fantazií, beze strachu a bez předsudků.

A nyní vám chci svěřit jedno důležité tajemství. Abyste byli opravdu šťastní, musíte se modlit, hodně a každý den, protože modlitba nás spojuje přímo s Bohem, naplňuje naše srdce světlem a vělostí a pomáhá nám dělat všechno s důvěrou a pokojem. I Ježíš se stále modlil k Otci. A víte, jak mu říkal? Ve svém jazyce mu jednoduše říkal *Abba*, to znamená *Tati* (srov. Mk 14,36). I my to tak dělejme! Budeme ho cítit stále nablízku. Sám Ježíš nám to přislíbil, když řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

Milé holky a kluci, jistě víte, že se v květnu sejdem v Římě v hojném počtu s vámi, kteří přijedete z celého světa! A tak, abychom se dobře připravili, doporučuji, abychom se modlili stejnými slovy, jaká nás naučil Ježíš - *Otče náš*. Modlete se ho každé ráno a každý večer a pak také v rodině, se svými rodiči, bratry, sestrami a prarodiči. Ale ne jako říkanku, to ne! Myslete přitom na slova, která nás Ježíš učil. Ježíš nás zve, abychom spolu s ním byli hlavními hrdiny tohoto Světového dne dětí, abychom s ním tvořili nový svět, lidštější, spravedlivější a pokojnější.

On, který se obětoval na kříži, aby nás všechny shromáždil v lásce, on, který zvířel nad smrtí a smířil nás s Otcem, chce skrze nás pokračovat ve svém díle v církvi. Přemýšlejte o tom, zejména ti z vás, kteří se připravujete na první svaté přijímání.

Drazí, Bůh, který nás odjakživa miluje (srov. Jer 1,5), na nás shlíží pohledem lásky jako nejlaskavější z tatinků a nejněžnější z maminek. On na nás nikdy nezapomíná (srov. Iz 49,15) a každý den nás provází a obnovuje svým Svätým Duchem.

Spolu s Pannou Marií a svätým Josefem se modleme:

Přijď, Duchu Svätý,
ukaž nám svou krásu,
která se odráží ve tvářích dětí země.
Přijď, Ježíši,
který tvoříš všechno nové,
ty jsi cesta, která nás dovede k Otci,
přijď a zůstávej s námi.
Amen.

Řím, Sv. Jan v Lateránu 2. března 2024
FRANTIŠEK

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svätého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo

svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svätého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Senioři jsou bohatstvím pro nové generace, neměli by zůstat sami

V aule Pavla VI. se papež František 27. dubna zúčastnil setkání se zástupci třetího věku a mladými lidmi nazvaného „Pohlazení a úsměv“, které uspořádala Nadace vysokého věku (Great Age Foundation), a zdůraznil, jak je důležité nezanedbávat prarodiče. Papež připomněl učení svých předků a řekl, že od svého dědečka pochopil, „že válka je strašná věc“. Vyzval k vypracování „různých projektů existence“, které by ocenily všechny fáze života.

Různé generace, rozličné národy a rozdíly, pokud jsou harmonizovány, „mohou

rý nás miluje, který nás nikdy nenechává samotné a který nás vybízí, abychom si byli nablízku a nikdy nikoho nevyčleňovali“.

„Jen tím, že jsme spolu s láskou a nikoho nevyřazujeme, se stáváme lepšími, lidštějšími!“

Promyšlení projektů pro seniory

„Žít sám pro sebe“ a „žít jako ostrovy“ vede k „velké osamělosti“, upozorňuje František. Stejně, jako se to stává, „když kvůli kultuře odpisu zůstanou starší lidé sami a musí poslední léta svého života trávit daleko od domova a svých blízkých“.

získávají silou, neobjevují se spolu s úspěchem, ale naplňují život.“

Staří lidé vidí daleko

Byli to právě dva staří lidé, Simeon a Anna, kteří poznali „Ježíše, když ho Marie a Josef přinesli do jeruzalémského chrámu“, dodává František; přivítali ho a pochopili, že „Bůh tam byl, byl přítomen“ a „že přišel Mesiáš, Spasitel, na kterého všichni čekali“. (...) „Byli to staří lidé, kteří pochopili toto tajemství.“ Je to proto, že staří lidé „vidí daleko, protože prožili mnoho let a mají co učit: například jak ošklivá je válka“. Papež říká, že se tomu naučil od vlastního dědečka, který prožil první světovou válku.

„Díky jeho vyprávění jsem pochopil, že válka je strašná věc, která se nesmí dopustit. Naučil mě také krásnou píseň, kterou si dodnes pamatuji. Chcete, abych vám ji přečetl? Jen si vzpomeňte, tohle zpívali vojáci na Píavě: »Generál Cadorna napsal královně: chceš-li se podívat na Terst, podívej se na něj na pohlednici!« To je nádhera! Vojáci zpívali...“

Neodstrkujte prarodiče na okraj společnosti

Papež František vyzval účastníky setkání, aby vyhledávali prarodiče a neodstrkovali je na okraj společnosti, protože „marginalizace seniorů poškozuje všechna období života, nejen období stáří“.

„Učte se moudrosti z jejich silné lásky a také z jejich křehkosti, která je »magisteriem« schopným učit bez potřeby slov, skutečným protilečkem na zatvrzelost srdce: pomůže vám neulpívat na přítomném a vychutnávat život jako vztah.“

Být spolu, prarodiče a vnoučata, staří a mladí, kteří se starají jeden o druhého, vytváří lásku – uzavírá papež – která „je závanem čistého vzduchu, jenž osvěžuje svět a společnost“, a je také poselstvím, které nám Ježíš předal na kříži: „To, že nás všechny miluje jako jednu velkou rodinu.“

Tiziana Campisi, Vatican News
Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
27. 4. 2024 (Redakčně upraveno)

odhalit“, jako fasety diamantu, „úžasnou nádheru člověka a stvoření“, a všichni prarodiče, senioři a vnoučata, které v aule Pavla VI. shromáždila Nadace vysokého věku, již předsedá monsignor Vincenzo Paglia, jsou pro papeže Františka vyjádřením této skutečnosti. V úvodu své promluvy papež prohlásil:

„Naše společnost je plná lidí, kteří se specializují na řadu věcí, mají bohaté znalosti a užitečné prostředky pro všechny. Pokud však nedochází ke sdílení a každý myslí jen na sebe, veškeré bohatství se ztrácí, ba stává se ochuzováním lidstva. A to je velké riziko naší doby: chudoba z roztržitosti a sobectví.“

Společně se stáváme lepšími

Papež také zdůraznil, že „sobectví ochuzuje“, zatímco „lásky nás činí lepšími, bohatšími a moudřejšími, a to v každém věku“. Dodal, že víra spojuje generace, a připomněl, že ji dostal od své vlastní babičky, od níž se naučil „poznávat Ježíše, kte-

„Senioři nesmí zůstat sami, mají žít v rodině, ve společnosti, provázení náklonností všech. A pokud nemohou žít v rodině, musíme je navštěvovat a být jim nablízku. Zamysleme se na chvíli. Není mnohem lepší svět, kde se nikdo nemusí bát, že své dny dokončí sám? Tento svět je smutný. Jednoznačně ano, je smutný. Tvořme tedy tento svět společně, a to nejen vymyšlením programů péče, ale i pěstováním různých projektů existence, v nichž odcházející léta nejsou považována za ztrátu, která někoho umenšuje, ale za přínos, který každého rozvíjí a obohacuje: a jako takový je oceňován, a nikoli obáván.“

Pěstování nejdůležitějších citů

Papež se poté obrátil na vnoučata a vysvětlil, že prarodiče jsou pamětí světa, a proto je možné se od nich mnohému naučit.

„Naslouchejte svým prarodičům, zvláště když vás svou láskou a svědectvím učí pěstovat nejdůležitější náklonnosti, které se ne-

CENAP pomáhá ženám již 30 let

V Centru naděje a pomoci (Brno) si připomínáme 30 let od oficiální registrace. 30 let mravenčí práce v individuálních poradenstvích, účasti na různých kongresech, přednáškách v ČR i v zahraničí, 30 let pořádání odborných konferencí. Vše se zaměřením na pomoc v otázkách rodičovství, mateřství. Se zaměřením na podporu pěkného vztahu mezi mužem a ženou i mezigene-

Posezení bývalých i současných zaměstnanců s následnou přednáškou o historii organizace CENAP

račně. Důležitá je pro nás podpora úcty ženy k sobě samé, vnímání své osobní individuality, podpora úcty k počatému životu od početí.

Dne 7. března 2024 to bylo přesně 30 let, co organizace byla na ministerstvu registrována. Na poděkování za zvládnání

všech různých výzev, které nás za tu dobu potkaly, byla v Brně na Petrově slavena mše svatá. Po ní se odpoledne konalo přátelské posezení bývalých i současných zaměstnanců s následnou přednáškou o historii organizace.

Dne 13. dubna 2024 jsme uspořádali konferenci „Symptotermální metoda v managementu života ženy“. V rámci konference jsme se zaměřili na okruhy:

STM – co je a co není STM, jaké jsou předsudky a jak předcházet jejich šíření;

STM v životě dospívajících – přínos pro porozumění jejich cyklům – jednotlivé kazuistiky komunikace s náctiletými;

STM pro zdraví ženy;

STM při vyhýbání se početí;

STM při otevřenosti k početí – význam pro početí, zdravé těhotenství, zdravý porod;

STM a kojení.

Konference jasně ukázala význam znalosti STM pro zdravé sebevědomí, pro zdraví ženy. Každá z přednášek byla opravdu pečlivě připravená, díky moc všem ženám, které se jako přednášející zapojily.

A jaké přednášky zazněly?

MUDr. Šmehilová Lucie, MUDr. Šmehil Martin: Sledovatelné příznaky v průběhu reprodukčního cyklu, základní pravidla STM.

Mgr. Husáková Marie: Moje první menstruace – prezentace e-booku.

Mgr. Kvardová Jana: Kazuistika z poradny – záznam STM náctileté studentky.

MUDr. Ludmila Lázníčková

Ing. Bc. Radoňová Anna: STM v životě vyčerpané matky.

Mgr. Pechová Jana, Ph.D.: Využití STM v praxi fyzioterapeutky – kazuistika (monitoring cyklů jako monitoring zdraví a plodnosti, sebepoznání, informace pro vyšetření).

MUDr. Lázníčková Ludmila: Jak je to s neplánovanými početími – výstupy ze studií.

Ing. Bc. Radoňová Anna: Význam STM pro zdravé těhotenství a přirozený porod.

Bc. Niklová Alžběta: Stanovení termínu porodu dle STM a realita – výstupy ze studie.

MUDr. Lázníčková Ludmila: Význam respektování termínu početí ve vztahu ke způsobu vedení porodu – výstupy ze studií.

Bc. Niklová Alžběta: Kazuistiky úspěšných těhotenství u žen s oligomenorheou.

Mgr. Pokorná Jitka: Návrat plodnosti po porodu třetího dítěte – kazuistika.

Ing. Horáčková Jana: Návrat plodnosti po porodu při výživovém excessu – kazuistika.

Celou konferenci elegantně moderovala Ing. Hana Vaňurová.

Po krátké přestávce jsme si v podvečer dopřáli ještě kulturní zážitek – koncert Brněnského kontrabasového kvarteta. Vše ještě stále doznívá, jak přednášky, tak i pěkná hudba. Pro ty, kdo se konference nemohli zúčastnit, je dobrá zpráva, že je možné objednat si nahrávku přednášek spolu se sborníkem na webu cenap.cz.

Ludmila Lázníčková

Konference CENAP – „Symptotermální metoda v managementu života ženy“

Heřman Josef (32)

„Nebudeme se hádat!“ smál se obchodník. „Ale poslyšte, Mikuláši, co byste říkal tomu, kdybych vám dal k dispozici peníze, abyste mohl pokračovat v díle a možná je i dokončit? Samozřejmě pod jednou podmínkou! Musíte znázornit mne jako krále Šalomouna! Tak, co tomu říkáte?“

„Řekl bych, že vaše peníze nevezmu!“ odpověděl Mikuláš.

„Nevezmete?“ divil se obchodník. „Proč ne?“

„Protože jsou vaše peníze příliš špinavé!“ rozkřikl se nyní umělec. „Ano, špinavé jsou vaše peníze! Zlato a stříbro na schráně pro ostatky Tří králů má být čisté a svaté!“

„Proč jsou pro vás moje peníze špinavé?“ ptal se roztřeseně Štěpán.

„Protože na nich lpí slzy a krev. Moc jste obchodoval s křížovou výpravou.“

„Pomáhal jsem vyzbrojit výpravu, to je snad dobrá věc, ne?“ hájil se pan Štěpán.

„Samozřejmě. Dobré dílo, ale ještě lepší obchod. Zatímco tisíce lidí vykrvácely v daleké zemi, vy jste se doma topil ve zlatě.“

„No dovolte, pane!“ vykřikl uražený obchodník.

„Ještě jsem neskončil!“ přidal Mikuláš. „Když roku 1197 byla veliká bída, neúroda a hlad, vy jste se svým obilím neslychaně kupčil a využíval nouze vyhladovělých žen a dětí, abyste si namastil kapsu!“

„Pane...!“ snažil se jej několikrát obchodník přerušit.

„Ještě jsem neskončil! Když vypukla ta hrozná občanská válka, dodával jste zbraně oběma stranám, a čím déle trvalo to vraždění, pálení a loupení, tím větší byl váš zisk. A teď přijdete a požadujete, abych tvář člověka, který ze slz a krve vyzískal zlato, dal na schránku pro Tří krále! Teď již rozumíte, proč jsou pro mne vaše peníze špinavé? A váš obličej také? Sbohem, pane Štěpáne!“

Smrtelně bledý a třesoucí se opustil obchodník zlatnickou dílnu, bez toho, aniž by řekl jedině slovo na svou obhajobu.

Mistr Mikuláš rozevřel dokořán okna a vpustil dovnitř čerstvý májový vzduch.

Když Štěpán přišel zpět do svého paláce, našel tam mnicha v bílém hábitu, jak na něj čeká.

„Poznáváš mne ještě, Sultáne?“ zeptal se jej mnich.

„Nevím,“ odpověděl Štěpán. „Vy jste...?“

„Pater Heřman ze Steinfeldu!“

„Ano, samozřejmě, teď tě poznávám!“ řekl obchodník. „Podle očí tě poznávám! Co tě ke mně přivádí?“

„Víš jistě, příteli, jak jsme jako kluci seděli na břehu Rýna a sprádali naše plány do budoucnosti. Ty jsi říkal, že budeš bohatý, bydlet v paláci a ve sklepě mít pytle plné zlata.“

„No, copak jsem to nedokázal?“ řekl Štěpán chlubitě.

„To určitě ano,“ pokračoval Heřman. „Já jsem tehdy říkal, že existuje něco cennějšího než zlato, něco velkého a důležitého pro život.“

„No, a našel jsi to?“ ptal se Štěpán.

„Ano, našel jsem to!“ odpověděl tiše kněz. „Ale, jak si snad ještě pamatuješ, tam tehdy byl s námi ještě někdo, Petr z ulice U nebeské brány, ten říkal...“

„Dej mi pokoj s tím banditou, loupežnickým hejtmanem! Škoda, že už nad ním kat nemá žádnou moc, protože byl na křížové výpravě! Mluv o něčem jiném!“

„Ne, chci mluvit o Petrovi!“ trval na svém Heřman Josef. „On činil pokání. Vykonal těžké pokání. Před pár dny přišel k nám do kláštera a je jako vyměněný. A já jsem přišel, abych tě požádal, jestli bys pro něj neměl nějakou práci ve svých skladech.“

„Cože, mám vzít loupežníka, banditu, darebáka? Určitě by mi něco provedl! Hahaha! Heřmane, to je nejlepší vtip, jaký jsem letos slyšel!“

„To není vtip, to míním úplně vážně! Petr se změnil, vykonal pokání. Má právo, abychom mu nepřipomínali staré zlo.“

„Jestli takový loupežník vůbec nějaké právo má! To je směšné!“ rozčílil se obchodník.

„Kdo je mezi vámi bez viny, ať hodi první kamenem!“ odpověděl vážně Heřman Josef.

„Bez viny, bez viny!“ opakoval nazlobeně Štěpán. „No jo, nejsme žádní andělé, tady na světě. Ale loupežníci, vrazi a zloději nejsme. Mám ženu a dítě, musím se o ně starat a nemohu vzít do služby kde-

jakou chátou. Podívej se, tam sedí můj kluk, Martin. Má sedm let. Ale už umí číst! Budeš se divit, Heřmane. Pojď sem, Martine, podej knězi ruku! Tak! A teď něco hostu přečti! Co to máš? Bibli? Dobře, jsi správně dítě. Přečti nám něco z Bible!“

„Tam, kde právě čtu?“ zeptal se chlapec.

„Ano, čti dál!“ A chlapec začal jasným hlasem číst:

„Farizej se postavil a začal se takto pro sebe modlit: »Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník!«“

„To stačí, to stačí, chlapče! Přestaň, dost!“ přerušil ho obchodník, který zrudl v obličej.

„Také myslím, že stačí to, co chlapec přečetl!“ řekl kněz vážně. „Jinou odpověď ti nemusím dávat, Štěpáne! Takže sbohem!“

„Ano, tak sbohem!“ Štěpán se snažil obtížného hosta co nejdříve vyprovodit ze dveří. Heřman se na odchodu ještě jednou otočil a řekl: „Ať tě Bůh netrestá na tvém dítěti pro tvoje tvrdé srdce!“

Nazlobeně bouchl Štěpán dveřmi za nepřijemnou návštěvou.

O dva dny později se Heřman Josef vrátil domů, když po cestě přespal u řeholnic v Hovenu. Bylo pozdě večer. Chvilí po jeho příjezdu zarachotil na dvoře kočár z kláštera ve Füssenichu.

„Ó já, těm se zase zastavily hodiny!“ zasmál se Heřman. Ale bylo to něco jiného. Klášterní sluha, který přijel s kočárem, prosil Heřmana, jestli by s ním nejel hned do Füssenichu, protože starý Alderich umírá a jeho si přeje mít u sebe.

Kněz se rychle připravil na cestu. Petr, který se k tomu nachomýtl, ho naléhavě prosil, aby mohl jet také, protože kraj je to nejistý. Tak jeli ti tři celou noc. Již svítalo, když dorazili do kláštera premonstrátek.

Heřman Josef nalezl umírajícího v ubohé světničce pastýře vepřů. Z upoceně tváře se na něj zadívaly zářící oči.

„Vy jste přišel,“ šeptaly jeho rty, „vy jste přišel i v noci!“

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 20. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Petr Bratský – politik a skaut
6:55 Rostislav Herrmann – Tušení řádu **7:14** Středověký jarmark v Ostravě **7:25** Thajsko: Země hadů
8:25 Vodopády milosrdenství **9:00** Živě s Noe [L]
9:20 Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými: Jak aktivně prožít svůj život **10:40** Sýrie – Není to konec
11:10 Kaplani naděje: Sr. Pavla Hana Martínková
11:30 Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Folkloristé ze Žiliny **13:25** Expedice – ptáci Třeboňska **14:00** Noční univerzita: Jeroným Klimeš – Lidé s černou duší aneb Dystymie **15:10** Groteský Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **16:30** Dokořán: Se Zdeňkem Chlopčičem **17:20** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paulínek v ČR **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázračná medailka **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: Louis Pasteur (1822–1895) **18:35** Sunday piano – Nálada klidu **18:40** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:25** Moudrost mnichů: Ponoření se do... **21:40** Můj chrám: Profesor Jan Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha **22:05** Kulatý stůl: Světový den proti mozkové mrtvici **23:30** Pražská Loreta **0:00** Večer chval: Živá modlitba a chvála – SWG **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 5. 2024

6:05 Klapka: S Milošem Slávikem **7:15** Orient Express **7:20** Koncert – cimbálová muzika Harafica **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** V pohorách po horách: Soláň – Všeřínské vrchy **9:55** Noční univerzita: Projekt „Mary's Meals“ **11:00** Mood – Ptáci **11:05** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Práce jako na kostele **13:05** Groteský Harolda Lloyd: Náměsíčná nevěsta **13:35** Duchovní malby: Blahoslavená Panna Maria **14:10** Hadí pohotovost **15:05** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Jelínkem: Gama astronomie **15:45** Kambodža – První generace **16:15** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **16:25** Muzikanti, hrajte **16:55** Svatá Gudula – síla víry **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů **18:10** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **18:35** Když vyschnou studny **18:50** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Moudrost mnichů: Acedie neboli duchovní únava **21:00** Svatec Benedikt z Nursie **22:00** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **23:05** Terra Santa News: 15. 5. 2024 **23:25** Plody Medžugorje **0:00** Když bolí duše: Domácí násilí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Roberto Scavino – italočech – rozhlasový moderátor **6:55** Kaplička svaté Barbory **7:05** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2024 **7:25** Noční univerzita: Jeroným Klimeš – Lidé s černou duší aneb Dystymie **8:35** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – údolí Oslavy – Třebíč **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Podhůří **10:30** Diecézní muzeum sakrálního umění v Blois **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách:

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Toulání Lednicko-Valtickým areálem **13:00** Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **14:00** Dům ze skla? **15:05** Groteský Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **15:50** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2024 **16:15** Jak potkávat svět: S Pavlem Režným **17:30** Terra Santa News: 22. 5. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **18:05** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:15** Strýček Emu **18:30** Filipínské Rugby – hra o život **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokračování **19:35** Setkání: Marek Sovka – Branišovice **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: Z přehlídky církevních škol v Odrách [P] **21:20** Moudrost mnichů: Pokání a trest **21:35** Můj chrám: Hayato Okamura, kostel sv. Ignáce v Praze **21:55** Noční univerzita: P. René-Luc – Křesťan v plné polní **22:45** Ghana – Město Boží **23:15** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Lidé z cest **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 5. 2024

6:05 Klapka: S Josefem Novotným **7:15** Okřídlení sousedé: Ptáci a skla **7:35** Terra Santa News: 22. 5. 2024 **8:00** Svatá Gudula – síla víry **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách: Ploská – Velká Fatra **9:30** Kulatý stůl: Světový den proti mozkové mrtvici **10:55** Fašanky v Rajecké dolině **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína **14:35** Generální audience papeže Františka **14:55** V pohorách po horách: Luční hora – Krkonoše **15:10** Intarzovaný svět Jana Mařika **15:25** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **15:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáš, Dobříčovice **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2024 **16:20** Špenátové palačinky z Kostelního Vydří **16:24** Dokonalá radost **16:54** Náš Valášek z Horní Lidče **17:10** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **17:40** Západní Ťan Šan **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **18:05** Mašinky (2. díl): O neposlusném semaforu **18:10** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **18:30** Krasňany **19:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – údolí Oslavy – Třebíč **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Být sám sebou **19:40** Liběšice **19:45** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (12. díl): Jazz a fusion **21:15** Moudrost mnichů: Recept na samotu **21:30** Oázy Perlového ostrova **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Mistr houslař z Jestřabí **0:20** Jak si mě našel Antonín z Padovy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Karel Herbst – světicí biskup, salesián **6:55** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **7:55** Dům ze skla? **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Prales zítřka **9:50** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou **10:50** Víc ako pieseň (2. díl): Timothy a pieseň Po Tebe tůžim viac **11:00** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá

z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazín **13:05** Absolventi: Pavel Valášek **13:35** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovská přehrada **14:00** Za obzorem: Petr Jašek [L] **14:30** Krajina pro motýly **14:50** Klapka: S Vladimírem Paslerem **16:00** Buon giorno s Františkem **16:45** Expedice Mingitau **17:05** Dědictví otců zachovej nám, Pane! **17:31** Chlapi na hoře **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **18:05** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **18:15** Krajčárka Mária Hnidková **18:30** Do varu s Maxem Kašparů: Duchovní a duševní zdraví **18:45** Dědek a jeho kreslený svět: Co tě neza-bije... **18:50** Sestra Sára **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Proč čist? [L] **21:25** Můj chrám: Jana Svobodová, zpěvačka a výtvarnice v kostele sv. Jakuba, Hostivice [P] **21:50** Poletuchy: Na skok do Zlína **22:35** Za obzorem: Petr Jašek **23:05** Szidi Tobias & band **23:45** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **0:05** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **0:20** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **0:30** Libanon – Světlo v chaosu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 5. 2024

6:05 Klapka: S Nadiou Kandovou **7:10** Otazníky kolem Jana Nepomuckého **7:40** Jezuitské redukce v Paraguaji **8:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídně **8:05** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:25** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **8:50** Strýček Emu **9:05** Bratr oheň: Kuchyně bratra Ginepra **9:40** Strýčky z ostravské archeologie: Zvířata ve středověké Ostravě **9:50** Lucy Grimbale (UK) – koncert: Festival UNITED **10:50** Čas pro Malawi **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z kostela sv. Václava v Dolních Bojanovicích **13:15** Pod lampou **15:15** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Daniel Kroupa **15:30** Groteský Laurela a Hardyho: Představení **16:00** VUS Ondráš a SLUK: MFF Strážnice 2019 **17:40** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **18:00** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **18:20** První křesťané: Pohoršení kříže **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Marian Jurečka – kaplička v Olší **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen (8. díl): Já jsem On [P] **21:10** Outdoor Films: S Arnoštem Vašíčkem [P] **22:45** Ruce Panny Marie **0:15** Charita pro Ukrajinu v čase války **0:35** Burkina Faso – Vnitřní uprchlíci **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Angelo Scarano – čechoital **6:50** Cvrlikání: Saša Nikličková **8:00** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:35** Matka Tereza **10:10** Poutníci času: S Lesyí Kopchuk [P] **10:30** Mše svatá: Pardubice, kostel sv. Václava [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Křešice **13:55** Muzikanti, hrajte: Túfáranka **15:00** Outdoor Films: S Arnoštem Vašíčkem **16:35** Můj chrám: Jana Svobodová, zpěvačka a výtvarnice, v kostele sv. Jakuba, Hostivice **17:00** The Chosen (8. díl): Já jsem On **18:05** Sedmihlásky: Keď si ty taký krajčír **18:10** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **18:30** Bratr oheň: Svatá a zloději **18:55** Strýček Emu [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Toulky po Slovensku – Kremnica **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Tatjanou Medveckou [P] **20:50** Svatý Patrik **22:25** Noc plná světla: Moravské divadlo Olomouc **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 20. 5. o 17:55 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Minulosť a prítomnosť / dokument)

V tejto časti sa dozvieme, ako sa zmenil vzťah medzi pápežmi a veriacimi, ako a prečo sa zmenil ceremoniál pápežských návštev, vystúpení a audiencií. Budeme svedkami prvého dňa pápeža Benedikta XVI. v Castel Gandolfo.

Utorok 21. 5. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Kostol sv. Demetera / dokument)

V tejto časti nášho seriálu sa ocitneme v Albánsku. Navštívime grécko-katolícky kostol sv. Demetera v Berate, ktorý sa podarilo postaviť až po páde komunizmu. Napriek tomu je dnes svedectvom rastúcej kresťanskej komunity.

Streda 22. 5. o 18:00 hod.: Svätá omša z Košíc (náboženský program)

Priamy prenos svätej omše pri príležitosti púte k sv. Šarbelovi s arcibiskupom Mons. Bernardom Boberom z katedrály sv. Alžbety.

Štvrtok 23. 5. o 13:50 hod.: Návrat domov (dokument)

Po porážke Islamského štátu v Iraku sa rodina Valida a Alice vracia do ich zničeného domu. Chcú začať nový život, lenže nič už nie je tak, ako predtým. Napriek ťažkým ranám ale dokáže táto rodina asýrskych kresťanov odpustiť a uchovať si vieru.

Piatok 24. 5. o 20:30 hod.: Quo vadis (1/6) • (film)

Jeden z najznámejších historických románov Henryka Sienkiewicza sa odohráva v starovekom Ríme za vlády cisára Nera. Rímska ríša, navonok silná a mocná, sa otriasa v základoch.

Sobota 25. 5. o 20:30 hod.: Boh v Krakove (film)

Film „Boh v Krakove“ je situovaný do súčasnosti – ukazuje osudy obyvateľov Krakova a ich každodenné problémy, ktorým čelia, a ich dôležitých rozhodnutí v živote. Príbehy, ktoré divák vidí, hovoria o viere, nádeji, odpustení, obete, láske a slobode, ale predovšetkým o ľudskej túžbe po Bohu a jeho milosrdenstve. Sedem epizód spája St. Albert Chmielowski, ktorý je sprievodcom pre diváka mystického Krakova.

Nedeľa 26. 5. o 20:40 hod.: Svätý Patrik – apoštol Írska (dokument)

Deň sv. Patrika sa oslavuje vo všetkých anglofónnych častiach sveta. V tomto dokumente sa však dozvieme o príchode a pôsobení sv. Patrika v Írsku trochu inak. Zostane jeho poslanstvo v srdciach ľudí živé aj dnes?

CINELUX – sobota 25. 5.: Cesta (The Way)

Otec sa vydá do zámoria, aby našiel telo svojho odcudzeného syna, ktorý zomrel počas putovania po „El camino de Santiago“, a rozhodne sa sám absolvovať púť.

Liturgická čtení

Nedeľa 19. 5. – slavnosť Sesiání Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11
Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34

Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
Nebo: *Aleluja.*

2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
nebo Gal 5,16-25
Ev.: Jan 20,19-23
nebo Jan 15,26-27; 16,12-15

Pondělí 20. 5. – památka Panny Marie, Matky církve

1. čt.: Gn 3,9-15.20
nebo Sk 1,12-14
Ž 87(86),2.3+5.6-7
Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží!*)
Ev.: Jan 19,25-34

Úterý 21. 5. – nezávazná památka sv. Kryštofa Magallanese

(v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Jak 4,1-10
Ž 55(54),7-8.9-10a.10b-11a.23
Odp.: 23a (*Svou starost hod' na Hospodina, a on tě zachová.*)
Ev.: Mk 9,30-37

Středa 22. 5. – nezávazná památka sv. Rity z Cascie

1. čt.: Jak 4,13-17
Ž 49(48),2-3.6-7.8-10.11
Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)
Ev.: Mk 9,38-40

Čtvrtek 23. 5. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Jer 31, 31-34
nebo Žid 10, 11-18
Ž 110 (109), 1.2.3
Odp.: 4b (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)
Ev.: Mk 14, 22-25

Pátek 24. 5. – ferie

1. čt.: Jak 5,9-12
Ž 103(102),1-2.3-4.8-9.11-12
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
Ev.: Mk 10,1-12

Sobota 25. 5. – nezávazná památka sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehoře VII. nebo sv. Marie Magdalény de'Pazzi nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Jak 5,13-20
Ž 141(140),1-2.3+8
Odp.: 2a (*Má modlitba, Pane, ať je před tebou jako kadidlo.*)
Ev.: Mk 10,13-16

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. KVĚTNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 5.		PO 20. 5.		ÚT 21. 5.		ST 22. 5.		ČT 23. 5.		PÁ 24. 5.		SO 25. 5.			
Antifona	679	764	1653	1870	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1653	1870	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	680	765	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	813	914	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1653	1871	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1669	1886		
Prosby	680	765	1655	1872	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	1065	1536	1080	1536	1096	1219	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	681	766	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	682	767	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	683	769	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	684	769	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
	SO 18. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	742	837
Antifony	676	760	685	770	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	743	838
Žalmy	676	760	685	770	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	745	841
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	1075	1536	1090	1536	1106	1230	1122	1247	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

MODLÍME SE...

NOVENA KE SVATÉ ANNĚ
Sestavil Mag. Theol. Tomáš Kiml

Tak jako chováme něžnou úctu k Matce Pána Ježíše, Panně Marii, obrací se naše srdce s láskou přirozeně také k jeho babičce, svaté Anně. Proto vznikla i tato novéna, která připomíná biblickou zvěst o životě svaté Anny. Modlitbu novény lze zakončit litaniami ke svaté Anně, které jsou otištěny na konci brožurky.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk prvního vydání
Brož., A6, 24 stran, 29 Kč*

AKTUÁLNÍ TÉMATA

JAK ZABÍT JEŽÍŠE? • ZNEUŽITÍ MOCI, ZNEUŽÍVÁNÍ A NÁSILÍ V BIBLI
Philippe Lefebvre • Z francouzštiny přeložil Hyacint Ulman OP • Redakce Lenka Jeřábková • Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Tato kniha není jen jakousi ilustrací několika biblických textů týkajících se násilí, zneužívání či znásilnění, a to především v církvi. Jedná se o biblické rozjímání, které chce teologicky objasnit – způsobem, jež používá samo Písmo –, co se děje, když ke zneužívání dochází, když o něm víme, a přesto je zamlčujeme, panuje-li tíživé ticho, nenaslouchá se obětem a zakazuje se jim mluvit, a když osoby, které toto jednání oznamují, jsou veřejně ostouzeny, napadány a umlčovány. Tehdy se znovu začíná odehrávat velké drama utrpení, jehož se účastní nesčetné množství aktérů a jež uvádí do pohybu staleté procesy

mlčenlivého zatajování skutečnosti, zastrašování a podobných vnitrocírkevních praktik. Toto vše není jen nějakým bolestným a marginálním plodem instituce, která by se jinak těšila dobremu zdraví, ale ztělesněním toho, co se uskutečňuje v liturgii eucharistické oběti: umlčovaný a potupený nevinný, který byl zavražděn, vstává z mrtvých a přichází soudit živé a mrtvé.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 168 stran, 230 Kč

STVOŘENÍ K LÁSCE • PŘITAŽLIVOST K OSOBA M TĚHOŽ POHLAVÍ A KATOLICKÁ CÍRKEV
Michael Schmitz • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka
Předmluva k českému vydání arcibiskup pražský Jan Graubner • Předmluva P. Philip G. Bochanski, výkonný ředitel apoštolátu Courage International

Člověk byl stvořen, aby miloval a byl milován. To je hlavní poselství, které Michael Schmitz představuje ve své knize o katolickém pohledu na homosexualitu a přitažlivost ke stejnému pohlaví. Rozebírá v ní rozdílné pohledy na povahu člověka, cíle sexuality i filosofické aspekty pravdy, přirozenosti a lidských vztahů, aby čtenáře přesvědčil, že Boží plán je skutečnou cestou ke štěstí. Laskavě a velmi dobře vysvětluje, co je v rozporu s křesťanskou vírou, a přitom neodsuzuje. Kniha představuje pohled katolické církve jako nikoliv překonaný a necitlivý, ale naopak radostný a autenticky křesťanský. I díky osobní zkušenosti z vlastní rodiny a dlouhodobé práci s univerzitní mládeží Michael Schmitz nabízí jedinečnou perspektivu na téma, které v moderní společnosti vyvolává mnoho diskuzí.

*Stanislav Juhaňák - Triton
Brož., 110x165 mm, 264 stran, 299 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.